

for Brændevinshandel, f. T. jfr. ovenfor af 10 Bevillinger à 20 Kr., i alt 200 Kr. aarlig, vil bortfalde, idet Afgiften efter Lovforslaget skal tilfalde Amtsfattiggkassen, — naa ventes, at Statskassens Indtægt af Indførselsafgiften i Henhold til Lov af 30. Marts 1892 vil svinde betydeligt ind. Men da det ikke med Sikkerhed kan vides, hvorledes Loven vil virke, er det paa dette Stadium af Sagen for tidligt at undersøge, ved hvilke Veje Ækivalent til Statskassen — om nødvendigt — bør søges tilvejebragt.

Justitsministeriet har derfor — efter at have indhentet den som Bilag 2 aftrykte Udtalelse i Skrivelse af 10. Januar 1907 fra Ædruelighedskommissionen — forment, at det er paa Tide, at Folkets Ønske bliver hørt af Lovgivningsmagten, samt at Sagen bliver gennemført hurtigst muligt ved Lov.

De enkelte Paragraffer, hvori Lovforslaget afviger fra Lagtingets Forslag, ere følgende:

§ 3.

I Slutningen af 1ste Sætning er tilføjet „uden at have faaet Æresoprejsning“, for at afskære Tvivl om saadanne Personers Kvalifikationer.

§ 6.

I Lagtingsforslaget var fastsat en Alder af ikkun 20 Aar for dem, som skulle have Ret til at tage Del i Afstemning, da det Spørgsmaal som foreligger til Afstemning formenes at være af en saa usammenhængende Natur, at Personer i 20 Aars Alderen almindelighed maa forudsættes i Besiddelse af den fornødne Modenhed. Ministeriet har ændret Minimumsalderen til 25 Aar, der bedre stemmer med lignende og ellers gældende Regler (f. Eks. Landkommunalloven af 28. Februar 1872 § 4) og giver mere Garanti for Afstemningen, medens det er mindre rationelt at give Personer under 25 Aar Stemmeret i et offentligt Anliggende.

Med Hensyn til Ordene i Paragraffens Slutning „uden at have faaet Æresoprejsning“ henvises til Bemærkningerne ovenfor ad § 3.

§ 30.

Ministeriet har anset det rettest i Loven udtrykkelig at nævne de nugældende Love af 3. Marts 1860 og 22. December 1876, som ved Lovforslagets Vedtagelse ophæves, og en Bemærkning herom er derfor indskudt i 1ste Stykke.

Med Hensyn til Lovforslagets øvrige Paragraffer bemærkes, for saa vidt det fornødne til Motiveringen ikke alt maatte fremgaa af de ovenfor fremsatte almindelige Bemærkninger, blot følgende:

ad § 2.

Det foreslaas:

- a) at Handel med berusende Drikke ikke maa forenes med almindelig Handel. Det er af største Vigtighed, at Handel med berusende Drikke ikke forenes med almindelig Handel, dels for at forebygge, at berusende Drikke benyttes til at lokke Kunder til Forretningen, jfr. Lovforslagets § 21, og dels for at en Forening af de Interesser, som knytte sig til almindelig Handel og til Handel med berusende Drikke ikke skal faa en uheldig Indflydelse paa Sogneafstemningerne;
- b) at Handel med og Udsækknkn af berusende Drikke ikke maa forenes. Dette er i Overensstemmelse med, hvad der er gældende i Kongeriget. Man er opmærksom paa, at det vil forøge Faren for Overdrivelse af Spiritusnydelsen, hvis Gæsterne paa Udsækknkningssteder kunne købe berusende Drikke i samme Forretning og bringe dem bort med sig;
- c) at Handel med eller Udsækknkn af berusende Drikke ikke maa forenes med Gæstgiveri eller offentlige Forlystelser. Foreningen heraf vil medføre særlig Fare for Misbrug.

ad § 5.

Som ovenfor bemærket foreslaas det, at det almindelige Princip, hvorefter Salg og Udsækknkn af berusende Drikke gøres afhængig af periodiske Afstemninger indenfor de enkelte Sogne, bør gennemføres overalt og for alle Arter af de i Forslaget omhandlede Næringer og ikke, som i tidligere Forslag, med Hensyn til Handel med og Udsækknkn af Brændevin indskrænkes til 3 Pladser.

Af praktiske Grunde for ikke at foranledige unødvendig Ulejlighed med Affattelse af Stemmelister og Afholdelse af Afstemning foreslaas, at Afstemning om, hvorvidt de paagældende Næringer skulle være tilladte i et Sogn, kun skal finde Sted, hvis der fremkommer Begæring om Næringsbevis. Dog finder man det rigtigt, at der den første Gang stemmes i samtlige Sogne uden Hensyn til, om Begæring angaaende Næringsbevis foreligger eller ej.